

Father Ray Foundation Nyhedsbrev

Marts 2018

2018 – FORANDRINGSÅRET

Derek Franklin

Fra Center til Skole

Father Ray Centeret for Børn med Særlige Behov blev officielt åbnet i januar 2016 af HRH Prinsesse Maha Chakri Sirindhorn, kronprinsessen af Thailand.

Lidt over to år senere er skolen blevet anerkendt af det Thailandske undervisningsministerium og blevet omdøbt til Father Ray skolen for Børn med Særlige Behov.

Hvad betyder det for vores børn? Ja se, nu skal vi til at følge faste læreplaner, fastsat af ministeriet, og danne formelle klasser, hvor børn med autisme, Downs syndrom og lærings handicap, undervises i lignede emner som resten af de Thailandske skoler.

Vores håb er, at vi kan uddanne vores børn til sådant et niveau, at de kan komme ind på Vocational skolens læringsprogram og i sidste ende kan finde passende beskæftigelse.

Fra Skole til College

I 1984 åbnede Redemptorist Vocational School for Handicappede med kun fire elever.

Siden da er mere end 3000 unge med handicap blevet uddannet, og kan nu som Father Ray sagde, 'tjene deres egen ris'.

Men når dette skoleår slutter i slutningen af marts i år, vil Redemptorist Vocational School for Handicappede lukke ned.

I stedet åbner Pattaya Redemptorist Technological College for handicappede.

Ligesom det Thailandske undervisningsministerium har opgraderet Skolen for Særlige Behov, har de ligeledes accepteret vores ansøgning til at oprette et College, hvilket vil betyde, at vores studerende nu vil få et bevis der er lige under bachelorniveau fremfor et gymnasiebevis.

Det vil betyde, at vi skal til at følge læringsplanerne Undervisningsministeriet har fastsat til Technological Colleges. De skal nu undervises i matematik, engelsk, videnskab og Thailandsk historie, samt de i forvejen kendte fag som, elektronik, computer videnskab eller computer marketing, Men ikke alle vores elever har evnen til at afslutte på College niveau, så vi vil fortsat tilbyde vores elementære uddannelseskurser for dem, der kun har haft lidt eller ingen grundlæggende uddannelse. Når eleverne har gennemført de grundlæggende kurser, vil de have mulighed for at afslutte med et eksamensbevis som kvalificerer eleverne til at fortsætte deres studier.

Med et College bevis anerkendt af det Thailandske Undervisningsministerium i hånden, modbeviser eleverne de mennesker der har sagt de aldrig ville opnå meget i livet og det er en stor sejr.

No More Drop-In

I februar 2004 deltog jeg i åbningsceremoni af Father Ray's Drop-In Center, som vi åbnede for at tilbyde støtte til Pattaya's mange gadebørn. Få dage efter åbningen var der allerede ankommet mange teenagere, især drenge og næsten alle var flugt fra fattigdom, forsømmelse og i mange tilfælde misbrug.

Jeg kan huske at mange aftner kun-

ne der dukke op mod 40 unge teenagere op som enten opholdte sig på centret, søgte rådgivning, lægehjælp eller blot et måltid.

Men Thailand har ændret sig meget siden Centeret åbnede, og de seneste år er antallet af gadebørn faldet. De fleste børn der er ankommet de seneste par år, er kommet sammen med deres forældre, der har været for fattige til at forsørge deres børn,

andre er kommet med social rådgivere. Dermed kommer de fleste børn ikke længere fra 'gaderne'.

Så d. 28. december sidste år, 13 år og 10 måneder efter det åbnede, lukkede Father Ray's Drop-In Center og alle børnene flyttede til enten Children's Home eller Children's Village. Dog forbliver et kontor åbent og tilgængeligt for alle, der har brug for hjælp.

Men før børnene flyttede, holdte vi en fest: en chokoladefest; dvs. Vi fik chokoladecake, chokoladeis, chocolate chip cookies, chokolade kiks og ja sågar jordbærerne var dyppet i chokolade.

En stor succes

Vores Half-Way hus som blev brugt af ældre teenager er ligeledes blevet lukket, men det har været en stor succes.

I årenes løb boede mere end 30 unge drenge og 2 piger, alle teenagere i Half-Way huset, indtil de var klar til at leve alene. Det virker måske ikke som den store bedrift, men når man tænker på, hvor disse unge kom

fra og hvad de havde af muligheder, så er det.

Jeg ser stadig nogen af børnene i byen; de arbejder alle sammen, og arbejder på at komme videre med deres liv, hvilket måske havde endt anderledes, hvis ikke Half-way huset havde eksisteret.

At være en del af familien

I de sidste 28 år har Children's Home været et sikkert sted at bo for hundredvis af børn.

Det var oprindeligt kendt som 'Home for Street Kids', og det var nemlig det de var, børn reddet fra gaderne i Pattaya.

De kom fra fattigdom og det er alt, hvad de kendte. Da de ankom til Children's Home, blev deres dage brugt i skole, til at hjælpe på gården, se tv og lege udenfor med vennerne, de kunne leve et normalt liv uden store bekymringer.

De sover i store sovesale og spiser simpel hjemmelavet mad, hvor mange af ingredienserne har de selv dyrket på gården, og det er deres liv.

Men samfundet har ændret sig gennem årene, og selv om vi tidligere har leveret basiske boligforhold til vores børn, tror vi nu, at det ikke længere er godt for børn at bo i store sovesale, som det vi har i øjeblikket på Children's Home.

Vi ønsker ikke, at vores børn bliver institutionaliserede; vi vil have, at de har det, som de ved andre børn har. Vi kan se, hvor lykkelige de yngre børn er i Children's Village, og så tænker vi, hvis det er godt nok til dem, hvorfor så ikke de ældre børn? I år planlægger vi derfor at påbegynde opførelsen af flere nye huse i Children's Village.

Når konstruktionen er færdig, flytter børnene fra Children's Home ind og dermed samles alle børnene samme sted.

Vores mål er at husene står færdige i april 2019, og dermed kan vi fejre det Thaiandske nytår (Songkran) samlet et sted.

De ældre børn vil komme til at bo i et lille hus, hvor de bor sammen med andre drenge og piger i alle aldre, og vil bo sammen som en familie. De vil bo i et trykt og hjemligt miljø, alle børn vil få den pleje og opmærksomhed de har brug for.

Hvert hus vil have en voksen boende der vil tage sig af den lille gruppe teenagere, dermed kan de fange eventuelle problemer børnene har. Hvilket nemt kan blive overset når man bor i en stor sovesal sammen.

At bo i et lille familiemiljø må være bedre end at bo i en stor sovesal.

Vi ønsker, at alle vores børn forstår, hvordan det er at være en del af en familie. Vi vil have, at de lærer betydningen

af 'familie', og vi vil have, at de lærer de ting, der er nødvendige at vide når man selv stifter familie. Og vi vil have dem til at lære, hvordan det er at være en del af et større samfund.

Men intet i denne verden er gratis. Vi har arbejdet med en arkitekt, og hvert hus vil have 4 soveværelser, dvs. hvert barn får et værelse og et badeværelse, samt et privat værelse til

husets voksen.

Der vil være en spise-stue og køkken samt et opholdsstue med plads til at se tv og borde, hvor de kan lave deres lektier. Jeg er sikker på, at jeg tidligere har nævnt dette for dig, men da vi arbejdede med tanken om Special Needs Center eller School som den hedder nu, var jeg ikke med på ideen, da det ville koste for mange penge, men vi byggede det, fordi der var et behov.

I dag er der et behov for at bygge nye huse og give alle vores børn, ikke kun de unge, chancen for at leve som en del af en familie, hvor deres individuelle behov og problemer kan håndteres og give dem et hjem hvor de er i sikkerhed.

Jeg troede, vi ville møde modstand fra vores medarbejdere og de børn, der har boet på Children's Home i mange år, men selv vores hårde teenagere ser frem til at få et nyt hjem og være en del af en familie.

Du ved aldrig, hvad der vil ske

I årenes løb har jeg holdt dig opdateret om en lille dreng Condo, der ankom til Father Ray i en alder af tre. Han havde en frygtelig start på livet. Han blev kastet på et bål for at lave for meget støj til en fest.

Han ankom til Drop-In Centeret, og flyttede herefter ud i Children's Village. Da han blev ældre flyttede han til Children's Home og det var her, at han bad om at komme til at bo på et kloster og blive ordineret som en buddhistisk munk.

Jeg besøgte ham i april sidste år på

hans 13 års fødselsdag. Jeg tog hans ynglings mad med, herunder en bundt jordbær.

Ikke længe efter forlod han templet og vendte tilbage til os og begyndte igen at gå i skole; han kom tilbage til os, da vi er den eneste familie han kender.

Desværre løb han væk, men flere uger senere kom han tilbage, og lige før jul modtog vi et meget usædvanligt telefonopkald.

Kvinden i den anden ende af røret fortalte os, at hun mente, vi måske havde hendes nevø boende hos os, hun havde genkendt hans navn på Facebook. Hun fortalte os, at hans navn var Condo, og da vi bad om yderligere bevis, gav hun hans fulde navn og sendte et kopi af hans fødselsattest og hans mors ID.

To dage senere ankom hun til Pattaya med hendes mand og to sønner, der begge kunne huske de legede med Condo, da de var meget yngre. Hvis du havde spurgt mig, hvilken af alle vores børn, der aldrig ville bo sammen med deres familie igen, ville jeg uden tvivl have sagt Condo. Men to timer efter at have mødt sin familie og grædt mange tårer, pakkede Condo sine tasker, sagde farvel og klatrede ind bag i tantens bil og vinkede farvel til os alle.

Vi er regelmæssigt i kontakt med Condo, og han elsker livet med sin nye familie i Surin-provinsen, og han går endda igen i skole.

Vi er alle meget glade for ham, og jeg kan tydeligt huske den dag han ankom som tre årige, bange og i chok, og jeg vil savne ham. Når du arbejder her i Pattaya ved du aldrig helt hvad der vil ske.

Når jeg skriver disse nyhedsbreve håber jeg altid du nyder at læse dem, så meget som jeg nyder at skrive dem.

Som du har læst, sker der mange ændring hos os i år.

Hvis du gerne vil have flere informationer om ændringerne på vores skoler, eller gerne vil have oplysninger om udvidelsen på Children's Village, så send mig gerne en mail info@fr-ray.org

Hvis du gerne vil dække udgifterne til et af huse, der bliver bygget, så kontakt mig endelig - vi vil endda opkalde det efter dig!

Sværvægts besøgende

Tidligere bokseverdensmester, Frank Bruno, besøgte for nylig Pattaya for at promovere hans nye selvbiografi.

Mens han var i Pattaya, var han vært for en velgørenhedsmiddag som indsamlede penge til os samt en anden lokal velgørenhed.

Vores drenge fra Children's Home blev bedt om at give en demonstration af Muay Thai (Thai boksning), men restauranten var alt for overfyldt til at de kunne gennemføre; Mr. Bruno er en meget populær mand.

Jeg tog drengene med ind i restauranten, hvor vi alle mødte den tidligere verdensmester, og jeg kan ikke beskrive hvor spændte drengene var. Jeg spurgte pænt om han ville tage et hurtigt billede med drengene udenfor, men drengene fik mere end et billede, han skrev sin autograf på deres boksehandsker og vil derefter gerne de udførte deres boksningsrutine, mens alle de betalende gæster ventede tålmodigt på ham indenfor.

Sikke en gentleman!

Father Ray Foundation

440 Moo 9, Sukhumvit Road,
Km 145, Nongprue, Banglamung,
Chonburi 20260, Thailand

Tel : +66-38-716628 , 428717

Mobile : +66 91 717 9089

Fax : +66-38-716629

info@fr-ray.org www.fr-ray.org

Bank Account: Bangkok Bank Ltd.

1. Banglamung Chonburi Branch

Current Account: 342-3-04125-4

2. Seacon Square Bangkok Branch

Current Account: 232-3-02275-2